

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/145/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010733
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010733.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. januára 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

C. T.,
nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., t. č. vo väzbe v Z. na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/150/2017 zo dňa 15.11.2017 a takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/150/2017 zo dňa 15.11.2017 bol obžalovaný C. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože dňa 26. 07. 2017 v čase okolo 21:08 hodine v kuchyni rodinného domu č. XXX v Y., časť L. B., po slovných výčitkách družke C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. B. XXX, ohľadom jej nevery, túto následne pod vplyvom alkoholu udrel otvorenou dlaňou jedenkrát do oblasti tváre a jedenkrát do oblasti zadnej časti hlavy, a vzápätí poškodenú potiahol za jej ľavú ruku, následkom čoho stratila rovnováhu a spadla na zem, kde ju kopol do jej ľavej nohy, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím, konkrétne uviedol, že zabije ju a aj jej pankhartov, kde uvedené konanie obvineného u poškodenej C. E., vzbudilo dôvodnú obavu o jej zdravie a život, pričom poškodená uvedeným konaním neutrpela zranenia, ktorý by si vyžadovali lekárske ošetrenie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanému C. T. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním čo do výroku o treste obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že je pripravený prijať spravodlivý trest. Súd však nedostatočne zdôvodnil, prečo mu neuložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, hoci doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Najmä ak po vykonaní trestu má nastúpiť ešte ochranné liečenie. Má za to, že takýto trest by bol postačujúci na dosiahnutie účelu trestu. Navrhuje aj uloženie mu ochranného liečenia ambulantného za súčasného uloženia obmedzení spočívajúcich v zákaze užívania

alkoholických nápojov. Žiada preto odvolací súd, aby vrátil vec prvostupňovému súdu, resp. aby sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný na dôvodoch odvolania zotrval. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa ustálil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností a trest preto ukladal aj podľa § 38 ods.3 Tr.zák. v zníženej trestnej sadzbe. Zohľadnil priznanie a úprimné oľutovanie obžalovaného podľa § 36 písm. l/ Tz. zák., hoci mu nepriznal napriek danému vyhláseniu o vine aj napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., táto skutočnosť neovplyvnila inak spravodlivú a zákonnú výmeru trestu odňatia slobody.

Trestná sadzba odňatia slobody pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je v rozmedzí šesť mesiacov až tri roky. Zohľadniac u obžalovaného prevahu poľahčujúcich okolností bolo potrebné túto trestnú sadzbu podľa § 38 ods.3 Tr. zák. upraviť na rozmedzie šesť mesiacov až dvadsaťšesť mesiacov. Obžalovaný C. T. je osobou dvakrát súdne trestanou, obe odsúdenia má zahladené. Už v prípravnom konaní svoj skutok priznával a oľutoval.

Preto trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda v blízkosti dolnej hranice trestnej sadzby upravenej podľa zákona, sa javil byť odvolaciemu súdu s poukazom na celkové okolnosti prípadu ako spravodlivý a zákonný, vymeraný s ohľadom na prevažujúce poľahčujúce okolnosti. Pri výmere trestu odňatia slobody bolo totiž potrebné zohľadniť, že v prípade skutku spáchaného obžalovaným nešlo len o typické násilie v menej závažnej verbálnej rovine, ale že zo strany obžalovaného došlo aj k fyzickému násiliu, ktoré voči poškodenej použil.

Takýto trest odňatia slobody je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu obžalovaného a je potrebný na jeho prevýchovu. Zároveň tento trest plne zodpovedá aj všetkým zásadám uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásadám generálnej aj individuálnej prevencie.

Odvolací súd nezistil pochybenie zo strany súdu prvého stupňa, pokiaľ tento na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný totiž nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Zároveň bolo prvostupňovým súdom správne rozhodnuté aj o ochrannom protialkoholickom liečení ústavnou formou. Prvostupňový súd uvedené rozhodnutie urobil po vypočutí znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, ktorá vypracovala znalecký posudok na obžalovaného. Znalkyňa odborne a v dostatočnej miere vysvetlila, prečo navrhla uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, a že práve týmto liečením je zaručená možnosť pracovať s obžalovaným, a zmeniť jeho negatívny postoj nielen k svojej závislosti, ale tým pádom aj k jej liečeniu. Vyslovila tiež predpoklad, že by v ambulantnej forme liečenia obžalovaný s poukazom na svoj postoj k závislosti efektívne nespolupracoval. Na uvedenom konštatovaní nič nezmení ani vynútená abstinencia počas výkonu väzby obžalovaného. Vzhľadom k záverom znaleckého posudku a k výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní, preto výrok prvostupňového súdu o ochrannom opatrení odvolací súd považoval za správny a zákonný, a námietky obžalovaného voči tomuto výroku rozsudku za nedôvodné.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.